

zij dan den om met den dat wil zeg- lag, die onder d voor is. Ze wet den Hee- g van de sab- schoon gelijk

oeten we ver- raeccepto, dan praeccept: een u zijn mond: heel wat an- een lange rij- t van vrijge- shen: de Zon- denfeest, Op- feest, Trini- tus' Lichaam, Feest van de ia-Boodschap, van Maria- nog heel wat eestenlijst, zoo licht het stem- pt, maar niet

als nu de va- kelijke papale king niet af- ud den Zon- i wat anderen een Zondag orte van den (zoo uitkomt, bewijs van de van Luther therschen zijn i steken; Cal- ecember overaar de kerst- ma geen denk ring.

zult interrum- je gelijk aan. w.z. we hou- en dus ook tikkel 31 Ker- t, want die is i naar de af- oit synodaal, issicaal (want ideringen), en len wien via synodes. Je men, van niet veinu, de k-r- oor alle ver- zellen onder- dag, Paschen, rhouding der jerken gelaten te feest-agen enzij bewezen ft en de Ker- nodaal, eraan

je bent een Mijn dominee te kerst- eek; t; en hij heet g al eens op is slap in het ille. Wy zijn goed vrijge-

nog nooit me a felicitieren. Ik jarig ben ik daar eens stus, als julle me nooit ver- it hij op zijn i eindexamen, aanschouwing, ren eens per in en dan 25

allemaal uit dag zoo tegen hij vervolgen: saar, en niet mekaar. En rk goed vind, tikkel 67 K.O., le Schrift. De onderhouden e is er tegen, oproepen om aan Christus' waarvan de die wel niet ft, zoo kan hij ten uit Chris- ndacht schen- gevaarlijk: ze éne feit, dat n het aniere, het lijf. Waar- eddag? Geen een Tweede- an Abrahams geen Davids, sovoort), geen een Dag van us' Doo stane i Preek, geen de kernvraag, nder twisten?

't Lijkt me beter, ons te houden aan onze eigen toch wel sohere bepaling in art. 67, die ook zelf te zien is, geloof ik, als een bezonken fixatie van wat uit langdurigen strijd om de feestdagen overbleef als vrije afteekening van de grens tusschen wat al of niet zou vallen binnen den kring der kerkelijke feestdagen. Ik zie het zóó: bij elke reformatie werpt men overboord wat verkeerd is; uitgesluisd zijn al die feestdagen, waarop de Roomsche kerk gedachtenis „sticht“ aan haar eigen fantasien; denk aan Maria's „feiten“. Men behoudt voorts in elke vrijmaking welbewust den wil om te staan in de groote gemeenschap, die door Christus' Woord in deze wereld is gesticht; men realiseert zich, dat het „stichten“ van gedachtenis in de Schrift als Gods eigen werk ons ge- teekend wordt; dat de door Mozes' wet onder goddelijk, en daarom kerkelijk praeccept gestelde Israëlietische feesten een vervulling vinden in de feiten van Christus' komst op aarde; en dat voorts het trekken van de grens tusschen wat wel en niet aan bijzondere gedachtenisvlering onderhevig gesteld wordt, altijd moeilijk is; een werk, waarin elke eigen kerk vrij is, en elk verband van kerken ook voor het verband vrijheid behoudt. Het komt maar op de prediking aan; goede kerstprediken zullen de lacunes en gapingen in den feesteyclus hebben aan te wijzen en het daaruit ontstane gebrek (dat ook bij elke tekstenze van lederen dominee onafwendbaar is) hebben te be- strijden. Aan een vrijgemaakt volk pardoes ontnemen wat niet verboden is, maar in vele eeuwen vastgelegd werd, dat is niet raadzaam, en ook niet paedagogisch, en het breekt noodeloos een parallelie tusschen onze en ander levenswijze af. Zoolang onze prediking, 66k op de feestdagen, het Woord bedient in openbarings- en heils- historisch verantwoorde opening van perspectieven, ge- bruiken we onze vrijheid niet tot een oorzaak van de boosheid, maar wel tot onderwijzing en verbetering die in de rechtvaardigheid is.

En dit klemt te meer, omdat in een periode als de tegenwoordige, misschien wij nog kerkelijk zouden kib- belen over de vraag van feestdagen, al of niet, terwijl aan den anderen kant zich een staatsmacht probeert uit

te bouwen tot politieke wereldmacht, die wel eens alle christelijke feestdagen zou kunnen verbieden. Paus Inno- centius X heeft op 6 Oct. 1653 eens zwaar geketterd te- gen den gemeenteraad van Milaan (toch wel driedubbel- dwars rooisch!) die het bestaan had, een feestdag vast te stellen op eigen gemeenteraadshoutje. Neen, zet de paus, leeken, ook vorstelijke en gemeenteraadsleeken, hebben daar af te blijven; feestpraeccepten geeft de kerk, en de kerk, dat ben tenslotte ik. Zoo redeneert een paus. Leeken mogen geen „bannimenten“ publiceren van een feestdag.

Dat is maar een heel klein onderdeelje van de wor- steling tusschen wereldlijke en kerkelijke, tusschen poli- tieke en geestelijke macht.

Wij nu zijn vrijgemaakt, ook in onze op afspraak be- rustende kerkenordening, van de hiërarchische kerkmacht. Wij komen eens — God weet, wanneer — onder een poli- tieke wereldmacht, die vast en zeker, zoo gauw ze de kans schoon ziet, de christelijke feestdagen zal verbie- den. Dan komt de tijd voor ons, dien eens de roomschen hadden, toen zij de mis clandestien bedriegen moesten; denk aan de uitdrukking: „ons lieve Heer op zolder“. Dan komt de tijd waarin we onze kerkelijke samenkom- sten zullen moeten volhouden vanwege het goddelijk praec- cept. De kerstdag valt daarvoor niet, voorzover een goddelijk praeccept als direct wordt opgevat. Dan moeten wij — niet op Zondag, wel op andere dagen misschien — met het evangelie-van-den-stal naar onzen „zolder“.

Laten wij dus het Kerstfeest zóó vieren met het hár- t (want een feest is gedachtenis-stichten, en dus heeft het zijn principe in het hár- t, principe nu genomen in geneti- schen zin en alleen wat de acte betreft), dat wij tegen den tijd, waarin we naar zolder of kelder verhuizen moe- ten, klaar staan. Heden, terwijl het nog de tijd der ver- ademing is, gedenkt den dood des Heeren, totdat Hij komt. Zijn dood is toch immers begonnen toen Hij in de kribbe werd gelegd?

Met een artikel-67-groet, vrij van paus en vrij tegen- over den staat, je ADOLPHUS VENATOR.

Professor Dr K. Schilder zestig jaar Herdacht door het Gereformeerde volk

VEEL BELANGSTELLING IN DE AULA.

Dinsdagmiddag om half drie had er een samen- komst plaats van ve'e dames en heeren uit alle stre- ken van ons land om Prof. Dr K. Schilder geluk te wenschen met zijn zestigsten verjaardag.

Onder de aanwezigen merkten wij op Mevrouw Schilder en zoons en dochters van den jarige, de Pro- fessoren en Leetoren met hun dames, Curatoren en Stichtingsbestuursleden, vertegenwoordigers van den Jongelings- en Meisjesbond, Besturen van comité's, welke georganiseerd waren om dezen dag te herden- ken, de Senaat van het Studentencorps, en verschil- lende predikanten.

De D. van Dijk leidde de samenkomst en liet zingen Ps. 66 vers 4, las een gedeelte uit Psalm 103 en ging voor in gebed.

In een kort openingswoord wees spr er op, dat wij hier niet zijn samengekomen om aan persoonsverheer- lijking te doen. De Jarige zelve zou de eerste zijn zich daartegen te verzetten. Wat wij hier willen doen is alleen den HEERE danken voor zooveel goeds dat Hij ons gereformeerde volk in den persoon van Prof. Dr Schilder heeft willen schenken. Daarom is de grondtoon van deze samenkomst een lof- en dank- psalm, want alle gaven, ook die de Kerk des Heeren geworden via Zijn dienstknechten, zijn genadegaven, waarvoor wij slechts den HEERE dank te brengen hebben. Het gaat om den schat, niet om het aarden vat dat den schat draagt. Maar daarom mogen we ook het vat wel in eere houden. Spr. feleiteert Prof. Schilder met zijn zestigsten verjaardag en spreekt de bede uit, dat de HEERE hem nog lang moge sparen voor onze kerken, en voor het vele werk dat hij nog op zijn programma heeft staan.

Hierop verkrijgt de voorzitter van het comité-Wor- merveer het woord, om namens het gereformeerde volk den jubilaris een huldeblijk aan te bieden in den vorm van een Wire-Recorder met twee toestellen ten dienste van het vele en gewichtige werk, dat de jubi- laris verricht voor de pers. Een toestel is voorzien van een voetpedaal, waardoor het mogelijk is bij het teruggeven van de woorden, het tempo te regelen of eventueel een stuk te laten herhalen. Het geld voor dit vernuftig instrument is bijeengebracht op initia- tief van het bestuur van de vrouwenvereniging te Wormerveer en omstreken en het geld is bijeengebracht door kleine giften uit a'le plaatsen waar vrijgemaakte kerken in ons land zijn. Practisch heeft geheel het gereformeerde volk er een bijdrage in geleverd en moge de Jubilaris er in zien een blijk van de groote liefde waarmee dit volk hem bemint, bemint vooral om zijns werks wil. Want het heeft gezocht naar een middel om dat werk, zoo mogelijk te verlichten en te vergemakkelijken en meteen ook, zoo mogelijk, de productie nog op te voeren. Omdat er zelfs nog geld over was, heeft het comité een schrijfmachine er bij aan te bieden met een rol, waardoor het mogelijk wordt te typen zonder telkens te worden afgeleid door de noodzaak nieuw papier in te steken. Mevrouw Schil-

der werd bovendien een groot bord in Delftsch blauw aangeboden.

Hierop hernam De D. van Dijk van Groningen het woord en sprak namens een ander comité, dat zich gevormd had om dezen dag te gedenken met den Ju- bilaris en diens gezin. Spr. overhandigde Prof. Schil- der namens het comité, dat op zeer spontane wijze geld had ontvangen uit alle deelen van ons land, een enveloppe, waarvan de inhoud bestemd is voor het honorarium voor een hulp, die de wire-recorder zal kunnen bedienen.

Vervolgens sprak Prof. P. Deddens namens het col- lege van Professoren, die in een zeer humoristisch betoog den Jarige een potlood aanbood, met een heft voorzien van vier verschillende kleuren potlooden. Wanneer de wire-recorder mocht weigeren kan de ijverige auteur altijd weer zijn toevlucht tot dit pot- lood nemen en behoeft hij zelfs niet meer te werken met afzonderlijke teekens voor cursieven, kapitale, spatieeringen, vet, enz., want hij stelt voor elk dezer teekens slechts een kleur vast en een kind (!) kan verder de wasch doen! Dat de houder goud op zilver is, wil natuurlijk zeggen, dat de Jubilaris 50 en 25 jaar, dat is tot zijn vijf en zeventigste jaar met dit potlood moet doen, dan krijgt hij een nieuw!

Namens het Studentencorps sprak de Heer D. J. F. Schoep, die in herinnering bracht een woord, dat hij eens had opgevangen van Prof. Schilder, waarin deze afwijst a'le niet-concretiseering in toespraken en aan- spraken in eenige christelijke gemeenschap. Spr. ziet zich derhalve voor een moeilijke taak geseld, maar waar het hart tot spreken dringt wil hij toch gaarne wijzen op de zulver christelijke gemeenschap welke er steeds bestaan heeft tusschen Professor Schilder en zijn studenten, een verhouding, die zich het best con- cretiseeren laat in die van pater et filii. Prof. Schil- der heeft zich steeds betoond een uitstekend organi- sator te zijn van fami'lefeestjes. Want uit de groote, zware koffer, die hij vaak placht mede te brengen naar de collegezaal, kwamen de prachtigste cadeautjes in den vorm van dikke folianten en magistrale betoogen, waarvan de leerlingen steeds met graagte gingen smullen. De Col'leges waren nooit droog, nooit alleen maar rationeel, maar zij verbonden het hart van den docent met die van de studenten innig te samen, om- dat een diep wortelend geloof er aan ten grond'sag lag. Nooit zal spr. 't ontroerend moment vergeten, dat, toen Prof. Schilder de klassieke filosofen eens in hun innerlijke armoede en leugend'ens had uiteenge- rafeld, een student, diep onder den indruk, de vraag stelde: maar wat is dan waarheid? na een korte pauze van intense spanning Prof. Schilder ant- woordde: „Eén blijft altijd over: het Woord Gods en het geloof daaraan.....“. Spr. weet, dat niet al'een de collegezaal, maar ook de studeerkamer aan den Vloeddijk 14 meer is dan een werkkamer van den geest, zij is een slagveld, een worsteling tegen satan, wereld en eigen vleesch. Wat Prof. Schil- der steeds bezield heeft is het Woord van God en het geloof aan het Woord. Namens de studenten wil spr. op dezen dag

den Zestig-jarige dank brengen en ook uitdrukking geven aan de warme toegenegenheid welke er tus- schen den Jubilaris en zijn studenten bestaat. Wan- neer iemand op het hoogtepunt van zijn leven geko- men is, brengt hij soms zijn diepste gevoelens tot uit- drukking in een lied. Prof. Schilder heeft dit gedaan in het nieuwe Corpslied en daarom dacht het het Corps goed, dit lied te doen ca'ligrafeeren en den Jarige aan te bieden, als een aandenken aan dezen dag.

Prof. Dr K. SCHILDER daarna het woord nemend, zegt verblijd te zijn het gebeuren van dezen middag te mogen zien als iets van broeders onder de broeders. Spr. mist de gaven van Prof. Deddens om de dingen op humoristische wijze te zeggen, maar hij kan waar- deering hebben voor dezen humor, te meer, daar er mede bewezen is, dat er weer de sfeer gekomen is, waarin deze humor bestaan kan. Spr. denkt hierbij aan wat Prof. Holwerda gezegd heeft over de reformatie van onzen omgang. Zij getuigt van de verhouding welke er tusschen de docenten onderling weer gekomen is en dat is een der mooiste dingen uit de laatste jaren van spr.s leven.

En wat het fijne cadeau betreft, waarvoor de broe- ders en zusters uit Krommenie (De D. van Dijk sprak van Krommenie en onderhoorige plaatsen, maar dat klinkt weer een tikje hiërarchisch, waarom spr. liever op zijn Groningsch van „Stad en Omme'anden“ spre- ken wil), merkt spr. op, dat h'erbij dit het fijne is, dat hieruit het hart van ons gereformeerde volk spreekt. En wat hem vooral weldad'ig aandoot is dit, dat hij er de toon in beluistert: je kunt nog wel meer doen, dan ge doet! Voor die vriendelijkheid is spr. het meeste dankbaar.

Ook dankbaar is spr. voor de goede woorden van den heer Schoep, waarin de liefde van de studenten spr. tegenklinkt. In gevoe'volle woorden verto'kte de Jubilaris wat een blijdschap en kracht hem de diepe verbondenheid met de studenten schonk.

In de vreeze Gods te leven naar Zijn wet blijft het eind van alle dingen en het is zijn hartewensch dat hierin allen verbonden mogen blijven.

Met spanning werd tenslotte nog aangehoord de zeldzaam accurate wijze waarop de galmende basun- stem van De Van Dijk op het lint was vastgelegd. Ook de scherpste criticaster zou geen enkele vibratie uit de klankrijke preek-stem van den Groningschen pastor hebben gemist.

Het officieele gedeelte werd hierop door den praeses met gebed gesloten.

Tenslotte was er nog ge'egenheid voor een receptie, waarvan druk gebruik werd gemaakt.

Een aardig moment was de binnenkomst van twee Rouveensche meisjes in kleederdracht, die op een groote plank een krentenbrood, in Rouveen gebakken, van anderhalve meter lengte voor den Jubilaris droe- gen. De Van Tongeren overhandigde in een geestige speech dit geschenk namens zijn gemeente.

Prof. Veenhof overhandigde namens het Cent'raal Comité van de Diaconale Conferentie een luxe album, waarin, door den kunstenaar Melschke gecall'igrafeerd en van kleurplaten voorzien, het Volkslied, het Wil- helmus, was geteekend.

Namens den Bond van Jongelingsverenig'ingen, overhandigde de heer Jac. van Oord met woorden van warme waardeering, voor alles wat de Jubilaris ook voor de jetid gedaan heeft, een kist sigaren.

De receptie, die een gezellig en ongedwongen ka- rakter droeg, werd telkens afgewisseld met leuke verrassingen.

Een mooie middag, gehouden in een zuivere sfeer. Broeders onder broeders, Inderdaad!

Wijzigingen Handboek 1950

(Om tijd en onnoodige moeite te besparen, verzoekt de Redactie berichtjes voor deze rubriek rechtstreeks naar de administratie in Goes te zenden.)

Blz. 21 HEERENVEEN. Adres diaconie: E. Broeltema, Rozenstraat 24.

Blz. 29 HILKEN. Predikant: De A. W. Boxman. Adres: Pastorie Geref. Kerk. Tel. K 5923—245. Postr. 249582.

KERKNIEUWS

(Om tijd en onnoodige moeite te besparen, verzoekt de Redactie berichtjes voor deze rubriek rechtstreeks naar de administratie in Goes te zenden.)

B e r o e p e n t e:
Capelle a. d. IJssel, A. H. Algra te Waardhuizen.
Haulerwijk, Cand. J. v. Benthem te Vollenhove.
Loppersum-Westeremden, G. A. Jansen te Hoorn.

— LISSE. Met diepen dank aan God voor Zijn won- derlijke leidingen kon Zondag 10 Dec. door de Ger. kerk van Lisse een eigen kerkgebouw in gebruik worden genomen. Gebouwd naar ontwerp en onder leiding van den heer W. de Jonge, architect te Lisse, is het gebouw met bij- lokalen — kerkeraadskamer en ruim vergaderlokaal — architectonisch een sieraad voor de omgeving. Het werk werd uitgevoerd door de fa. Horman en Co te Lisse, die ook een mooi interieur ontwerp en uitvoerde.

Ruim vijf jaar mocht 's Zondags dankbaar gebruik worden gemaakt van de vellingzaal van Hollandsch Bloembollenhuis te Lisse. Voor vergaderingen in de week